

תניית גישבור בהסכם התקשרות: יעילות, אוטונומיה וודאות ביישוב

סכסוכים

האם אפשר לפתור סכסוך בין בעלי דין כלל ללא מעורבות בית המשפט בתהליך? התשובה היא כן! בהחלט! תניית גישבור בהסכם מייסדים או בהסכם התקשרות שחותמים שני צדדים זה עם זה, מייתרת את הצורך לפנות לערכאות השיפוטיות הקונבנציונליות, אלה הסובלות מעומס תמידי ומהעדר התמחות במחלוקת הספציפית אותה מבקשים הצדדים לפתור.

מהי תניית גישבור ומה יתרונותיה?

בסיפא של סעיף 5(ח) לתקנות בית המשפט (גישור), התשנ"ג-1993 מופיעה האפשרות להותיר את יישוב הסכסוך גם לאחר ששלב הגישור הסתיים אך טרם נפתרה כלל המחלוקת, מחוץ לכותלי בית המשפט. וכך קובע הסעיף:

"[...] לאחר הפסקת הגישור רשאים בעלי הדין להסכים שהמגשר יתן חוות דעת על הסכסוך או יתמנה לבורר בסכסוך."

המלצה זו, המצויה בסעיף מצביעה על החשיבות שהעניק המחוקק בתקנות לדרך פתרון הסכסוך כולו מחוץ לכותלי בית המשפט. מאידך, זוהי המלצה בלבד.

חשוב לציין כי כאשר שלב הגישור, הנערך בהסכמה ועל דרך הפשרה בין הצדדים מגיע בסוגיות מסוימות למבוי סתום, קשה להניח כי הצדדים יאותו להסכים על המשך דרכה של ההתדיינות.

על כן, ברור למדי כי דרך פתרון המחלוקת צריך להיות דבר עליו הסכימו הצדדים **מראש**, מראשיתו ועד סופו. זאת, כאמור, בכדי שבמהלך תהליך יישוב הסכסוך, לא ייווצרו מצבים של חוסר הסכמה לגביו. מספיק חוסר ההסכמה שבליבת המחלוקת, אין צורך במחלוקות גם לגבי אופן ניהול ההליך עצמו.

כלומר: תניית גישבור מונעת סכסוכים בנוגע לניהול הליך יישוב הסכסוכים שבין הצדדים ומביאה את הצדדים לחוף מבטחים באופן המהיר, היעיל והמותאם באופן האופטימלי ביותר לצורכיהם הספציפיים.

לפיכך, צרכים אלה, כמו גם זהותו של המגשר (או זהותם של המגשר ושל הבורר שימונה תחתיו בתום שלב הגישור) וכן המסלול הערעורי על הליך הבוררות, טוב שייקבעו מראש בין הצדדים, טרם התגלעה בניהם כל מחלוקת.

להליך זה ולתניית הגישבור יתרון משמעותי נוסף: וודאות. הידיעה כי ההליך יתנהל על ידי אדם או אנשים ששני הצדדים סומכים עליו/הם ידיהם יוצרת וודאות. הוודאות שבהליך לכשעצמה מקלה על פתרון המחלוקת.